

Socialudvalget (2. samling)
SOU alm. del - Bilag 97
Offentligt

Socialudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K.

Frederiksberg d. 28-04-05

Vedr. Vejledning om støtte til bil efter serviceloven - forringelse af revalidenders forhold.

Jeg er orienteret om at Torben Delholm har henvendt sig til Folketingets sociale udvalg angående de forringede vilkår for unge handicappede under uddannelse, der er berettiget til bil efter serviceloven, som trådte i kraft 1.1.2005..

Til uddybning af problematikken sender jeg vedlagt en kommentar om emnet som jeg har skrevet til fagbladet Socialrådgiveren, og som netop er offentliggjort der.

Jeg håber mit indlæg kan bidrage til at afklare problematikken.

Venlig hilsen

Socialrådgiver
Märta Hyltén-Cavallius
Bregnestien 22
H/F Ejby Sommerby
2600 Glostrup

e-mail: mahy01@frederiksberg.dk

Ændring i bilvejledningen 1.1.2005 – afdragsfrihed under uddannelse er stort set væk!

I mange år har handicappede, der var berettiget til bil efter servicelovens § 99, og som var i gang med en egentlig uddannelse og ikke havde erhvervsindtægt, også været berettiget til at få afdragsfrihed på billånet. Afdraget har typisk drejet sig om ca. 950 kr mdl, og gælden blev efter endt uddannelse nedskrevet med det beløb som ellers skulle have været indbetalt. Men der var bl.a. et problem: Hvis man havde erhvervsindtægt, f.eks. praktikløn under en del af forløbet, bortfaldt afdragsfriheden i den periode uden at den enkeltes samlede indtægt nødvendigvis var større af den grund.

Så trådte de nye bestemmelser i kraft 1.1.2005. I den nye vejlednings pkt. 64 står, at man efter bilbekendtgørelsens § 6 stk. 9 kan give afdragsfrihed under uddannelse så længe uddannelsen varer. Det tilføjes, at det er en betingelse at den årlige erhvervsindtægt ikke overstiger et beløb svarende til 12/72 af lånerammen på 139.000 før skat, altså ikke overstiger en årlig erhvervsindtægt på kr. 23.166, svarende til en mdl. erhvervsindtægt på kr. 1.930.

Så langt så godt. Man kunne tænke, at så er der nu mulighed for et lille studenterjob ved siden af.

Men nej. For den fuldstændige tekst er: "det er en betingelse at den årlige erhvervsindtægt **eller det der træder i stedet fx bruttorevalideringsydelse** ikke overstiger et beløb ----". Man ligestiller altså revalideringsydelse med erhvervsindtægt. Og da revalideringsydelsen enten er kr. 14.170 mdl. skat for over 25-årige eller 7.085 for under 25-årige, og dermed langt over indtægtsgrænsen på kr. 1.930 mdl., udelukker den dermed muligheden for afdragsfrihed. I den forbindelse er det værd at huske, at biludgifter jo ikke begrænser sig til afdraget på lånet. Der skal også betales fuld kaskoforsikring, der er et krav for støtte, benzin, reparationer m.v. – og forsikring for førstegangsbiljere er en bekostelig affære!

Revalidender er således helt udelukkede fra at få afdragsfrihed, hvorimod personer der får SU, har pensionsindtægt, renteindtægt eller formue kan få det, da den type indtægter ikke regnes som erhvervsindtægt. Man kunne ellers mene, at revalideringsydelse er en "naturlig" ydelse for en person, der er så handicappet at hun eller han er berettiget til bil efter serviceloven og samtidig er under uddannelse, og at andre støtteordninger efter den sociale lovgivning skulle harmonere med ydelsen.

Var det virkelig hensigten med ændringerne at man skulle udelukke revalidender fra afdragsfrihed? Reelt betyder det, at både den unge handicappede kørestolsbruger og den ældre, der efter f. eks. en arbejdsulykke skal omskoles via revalidering på et betydeligt lavere økonomisk niveau end normalindtægt - ikke længere har samme mulighed som før at opveje begrænsningerne ved deres handicap ved hjælp af en bil – det bliver simpelthen for dyrt! Denne gruppe vil samtidig i vid udstrækning være forhindret i at købe en billig 8-10 år gammel bil for egen regning – for hvis handicappet betyder, at der skal særlige indretninger til, vil bilen i disse tilfælde ofte være for gammel til at man kan regne med at den holder i de nødvendige 6 år før evt. ny bevilling af indretninger til ny bil.

Det er lovgivernes ret til enhver tid at ændre love, både forbedre og forringe. Men denne ændring i bilvejledningen synes at have sneget sig ind på en meget stilfærdig måde. I de høringssvar jeg har set er spørgsmålet slet ikke berørt. I socialministeriets orienteringsskrivelse til kommunerne af 3.1.2005 fremhæves muligheden for afdragsfrihed trods erhvervsindtægt – men som om det er en udvidelse og ikke en forringelse. I realiteten forringes både den enkelte handicappedes muligheder for uddannelse, og muligheden for at opfylde regeringens overordnede målsætning om flest muligt i arbejde.

Var det virkelig hensigten?

Märta Hyltén-Cavallius